

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1369/2002

af 26. juli 2002

om fravigelse af artikel 31, stk. 10, i Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår ankomstbeviser i forbindelse med differentierede restitutionssatser og om gennemførelsesbestemmelser for den laveste eksportrestitutionssats for visse mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002⁽²⁾, særlig artikel 31, stk. 10, tredje led, og artikel 31, stk. 14, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 31, stk. 10, tredje led, i forordning (EF) nr. 1255/1999 er det fastsat, at hvis der er tale om en differentieret restitution, udbetales restitutionen, når det godtgøres, at produkterne har nået den destination, der er anført på licensen, eller en anden destination, som der er fastsat en restitution for. Denne bestemmelse kan fraviges, hvis det sker på betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.
- (2) Hvis eksportrestitutionen differentieres efter destination, fastsættes det i artikel 18, stk. 1 og 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1253/2002⁽⁴⁾, at en del af restitutionen, der er beregnet ved hjælp af bl.a. den laveste restitutionssats, udbetales på eksportørens anmodning, når det er godtgjort, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde.
- (3) I forbindelse med særordninger med visse tredjelands hænder det, at restitutionssatsen for eksport af visse mejeriprodukter til disse lande kan være lavere og undertiden meget lavere end den normalt anvendte restitutionssats. Det kan desuden forekomme, at der ikke er fastsat nogen restitution, og at den laveste restitutionssats skyldes denne mangel på en restitutionssats.
- (4) I Rådets forordning (EF) nr. 1151/2002 af 27. juni 2002 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser

på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaaftalen med Estland⁽⁵⁾, er der fastsat indrømmelser i form af gensidige toldkontingenter, der indebærer afskaffelse af EF-restitutioner for visse mejeriprodukter. Der er aftalt lignende indrømmelser med Letland og Litauen. Restitutionerne for de pågældende produkter for de tre baltiske lande blev derfor afskaffet med virkning per 4. juli 2002.

- (5) Afskaffelse af restitutionerne medfører, at restitutionerne for visse mejeriprodukter differentieres. For at undgå kravet om, at det skal godtgøres, at produkterne har nået deres destinationen, for at der kan ydes restitution efter forordning (EF) nr. 1255/1999, har myndighederne i de tredjelands, som har fået indrømmelser, forpligtet sig til at sørge for, at det kun er forsendelser af EF-produkter, som der ikke er ydet restitutioner for, der indføres til disse lande. Med henblik herpå blev de bestemmelser, der gælder for Polen efter artikel 20b i Kommissionens forordning (EF) nr. 174/1999⁽⁶⁾ senest ændret ved forordning (EF) nr. 1368/2002⁽⁷⁾, udvidet til også at gælde for de pågældende lande og produkter. Artikel 31, stk. 10, i forordning (EF) nr. 1255/1999 bør derfor fraviges.
- (6) Ifølge artikel 20b i forordning (EF) nr. 174/1999, er den handlende forpligtet til ved import til visse bestemmelsessteder af visse produkter, jf. bilag VIII til forordning (EF) nr. 174/1999, at forelægge en attesteret kopi af eksportlicensen og af den dertil knyttede udførselsangivelse for myndighederne. Eksportlicensen skal indeholde særlige oplysninger for at sikre, at der ikke er udbetalt eksportrestitutioner for de pågældende produkter. De pågældende tredjelands myndigheder har forpligtet sig til at kontrollere, at bestemmelserne i artikel 20b i forordning (EF) nr. 174/1999 overholdes.
- (7) Der bør derfor tages hensyn til denne særordning i forbindelse med anvendelsen af forordning (EF) nr. 1255/1999 og (EF) nr. 800/1999 for at undgå, at eksportørerne i deres handel med tredjelands pålægges unødige finansielle byrder. Ved bestemmelsen af den laveste restitutionssats bør der således ikke tages hensyn til de satser, der fastsættes på de nævnte betingelser til den nævnte specifikke destination.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 183 af 12.7.2002, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 15.

⁽⁶⁾ EFT L 20 af 27.1.1999, s. 8.

⁽⁷⁾ Se side 33 i denne Tidende.

- (8) Af hensyn til klarheden bør endvidere Kommissionens forordning (EF) nr. 2886/2000 af 27. december 2000 om fravigelse af artikel 31, stk. 10, i Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår ankomstbeviser i forbindelse med differentierede restitutionssatser og om gennemførelsesbestemmelser for den laveste eksportrestitutionssats for visse mejeriprodukter⁽¹⁾, der fastsætter tilsvarende bestemmelser for eksport af visse produkter til Polen, ophæves. Nævnte forordnings bestemmelser bør indføres i nærværende forordning.
- (9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

Artikel 2

Ved fastsættelse af den laveste restitutionssats, jf. artikel 18, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 800/1999, tages der ikke hensyn til manglende fastsættelse af en restitutionssats for de produkter, der er omhandlet i bilag VIII til forordning (EF) nr. 174/1999.

Artikel 3

Forordning (EF) nr. 2886/2000 ophæves.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 4**Artikel 1*

Uanset artikel 31, stk. 10, tredje led, i forordning (EF) nr. 1255/1999 kræves der intet ankomstbevis for produkter, der er omhandlet i bilag VIII til forordning (EF) nr. 174/1999.

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes på licenser, der ansøges om fra den 4. juli 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juli 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 333 af 29.12.2000, s. 79.